



## En lille vise til damerne

ved

ZONELEDER-FORENINGENS  
FØDSELSDAGSFEST

11. november 1961

Melodi: Kys mig godnat. -

I dag er her fest, og hurra'erne runge,  
vor Zoneforening de tyve år når.  
Vi hilser og hylder med tanke og tunge,  
det korps, som trods alt, nær vort hjerte jo står.

Støt stiger pilen,  
Zone-bacillen  
gør, at i ilden  
for Z.R., vi går,  
medgang i livet  
Zonen blev givet,  
lidt ud af sliddet  
alle vi får.

Når Zoneforeningen kalder os sammen,  
vi hygger os i kammeraternes lag,  
og timerne iler, i alvor og gammen,  
problemer skal løses, og hver tar sit tag.

Er vi tilstede,  
kan vi os glæde  
i Zonekæde,  
ved Zoneglas.  
Fruen derhjemme  
må vi ej glemme  
i hjertets gemme  
har hun sin plads.

Når derfor i aften, vi her ved vor side  
har damerne med, - ja da føler vi trang  
til som et bevis på, at det kan vi lide,  
at hædre dem både i tale og sang.

Når vi beskuer  
her vore fruer,  
godt det os huer,  
vi fik dem med.  
Festligt er bordet  
åndfyldt er ordet,  
vi får os moret  
dejligt derved.

Der var jo engang, vi var unge og slanke,  
da gik vi frimodigt og fæstet vor brud,  
og hun dominerede ganske vor tanke,  
thi hun var så dejlig, og sød så hun ud.

Hun var så yndig  
ung og ukyndig,  
nu er hun myndig,  
hun er vor trøst,  
hun er vor støtte,  
thi hun gør nytte,  
hun holder bøsse,  
når hun har lyst.

Hvis vi er i tvivl og har svævende tanker  
hun bringer os straks i balance igen.  
Er vi lidt nervøse, og hjertet det banker  
hun ta'r os ved hånden, thi hun er vor ven.

Skøn dog på hende,  
sjælens veninde,  
så straks vi finde  
hvile og fred.  
Inspirationen  
kommer fra konen,  
selv kammertonen  
kommer hun med.

Se, kommer vi hjem, og »vor mor« er lidt knotten  
formedelst at pengene ikke slår til,  
så mærkes det straks, der er »something rotten«  
og så skal der spilles det fineste spil.

Undgå hver skose,  
brug hver en glose  
blot til at rose,  
da er vi viis.  
Straks bliver fru  
blid, – åh som duen,  
så bliver stuen  
et paradys.

Se, sker det at mødet er et af de lange,  
ja, sent ud på natten i timerne små,  
og fru er vågen, så bli'r vi lidt bange.  
Hun siger »god aften« hvad siger vi så.

Vi vil forklare,  
vil os forsvare,  
hun siger bare:  
»sødeste skat«  
vel er det ilde,  
det blev så silde,  
ti bare stille,  
kys mig godnat.

Ja, vi kunne synge i time på time  
til kvindernes pris, førend vi sagde stop,  
og vi kunne rose, og vi kunne rime,  
men engang så skal jo en sang høre op.

Ved sangens ende  
vil vi erkende,  
vi har med denne  
sat os et mål.

Rundt vi os kigger,  
smiler og nikker,  
takker og drikker  
DAMERNES SKÅL! –